

گزارش یک سفر علمی

دکتر عباس پوستی

گروه فارماکولوژی دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی تهران

آسیا محسوب می‌شود. وسعت این کشور ۲۲۹۷۴۹ کیلومتر مربع و دارای آب و هوایی مرطوب، دریایی و به سبب نزدیکی به خط استوا گرم و پرباران است. فصول سال در این کشور از هم متمایز نمی‌باشد. ۷۵ درصد مساحت آن را دریا، جنگل، کوه و باتلاق فراگرفته است. جمعیت آن حدود ۱۸ میلیون نفر و پایتخت آن شهر کوالالمپور است که ۳ میلیون نفر جمعیت دارد. دین و مذهب مردم مالزی اسلام، بودایی و هندو است. مهمترین منابع معدنی آن قلع، سرب و نفت است و محصولات کشاورزی آن برنج، کائوچو، ادویه، چوب و نارگیل می‌باشد. واحد پول رینگت - دلار مالزی است.

روز بعد جهت ثبت نام به محل کنگره که در همان هتل بود مراجعه کردیم. همه چیز مرتب و در نهایت نظم و دقت آماده شده بود. عده شرکت کنندگان در این کنگره حدود ۲۰۰ نفر بودند که ۲۰ نفر آنها ایرانی بودند و بعد از کشور میزبان، ایران بیشترین تعداد شرکت کننده را به این کنگره اعزام کرده بود که جای بسی خوشوقتی بود. موضوع افتخارآمیز دیگر برای ایرانیان شرکت کننده آن بود که ریاست این کنگره و انجمن بین‌المللی توکسیکولوژی آسیا - اقیانوسیه به عهده یکی از اساتید برجسته و سرشناس ایرانی به نام «آقای

طبق برنامه قبلی و پس از مکاتبات متعدد، فاکس و Email و ارسال مقاله تحقیقی بالآخره روز موعود فرا رسید و به اتفاق تنی چند از همکاران دانشگاهی جهت شرکت در سومین کنگره بین‌المللی سم‌شناسی آسیا - اقیانوسیه عازم کشور مالزی شدیم و پس از ۲۴ ساعت پرواز و چند توقف بین راه به شهر مورد نظر یعنی جزیره قشنگ پنگ (Penang) رسیدیم. همین قدر بگویم فرودگاه‌های این دو شهر کوالالمپور (پایتخت) و شهر پنگ به اندازه‌ای مرتب و منظم و تمیز بود که براستی تحسین برانگیز بود. کف سالن فرودگاهها به حدی براق و شفاف بود که مانند آینه تصویر انسان را منعکس می‌کرد. بعد از عبور از گمرک متوجه عده‌ای از اعضای کمیته اجرایی کنگره شدیم که برای استقبال ما آمده بودند و پس از سلام و آشنایی توسط اتومبیل‌های از قبل تهیه شده به طرف هتل محل اقامت به راه افتادیم. هتل در محل بسیار زیبایی که مشرف به دریا و جنگل بود قرار داشت. پس از استقرار در هتل به استراحت پرداختیم تا روز بعد برای نام‌نویسی و شرکت در جلسات سخنرانی کنگره آماده شویم. ابتدا بد نیست مختصری راجع به کشور میزبان اطلاعاتی داده شود.

کشور مالزی (مالایا) از ممالک جنوب شرقی

دکتر مهدی بلالی» استاد گروه سم‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی مشهد بود که به مدت ۸ سال این سمت را به عهده داشتند و این امر باعث شده بود که شرکت‌کنندگان ایرانی در این کنگره از مزایای خاصی برخوردار بوده و همه جا مورد احترام قرار گیرند. کشورهای شرکت‌کننده به ترتیب تعداد نفرات آنها شامل: مالزی، ایران، چین، فیلیپین، استرالیا، تایوان، هندوستان، سنگاپور، سوئیس، ایتالیا، بنگلادش، اندونزی، سوئد، تایلند، ژاپن، جورجیا، مصر، کانادا، فرانسه، ویتنام، نیوزلند، نپال، روسیه، آمریکا، سریلانکا، افریقای جنوبی، نروژ و چند کشور دیگر بودند.

مراسم افتتاح کنگره ساعت ۸ صبح روز ۱۲ نوامبر (۲۱ آبان) با سخنرانی وزیر بهداشتی مالزی، ریاست دانشگاه Sain Malaysia و رئیس انجمن توکسیکولوژی شروع شده سپس دبیر و مسئول اجرای کنگره گزارش مبسوطی از فعالیتهای انجام شده برای برپایی این کنگره ارائه داد که به‌واقع جای تقدیر و تشکر داشت زیرا در تمام طول کنگره همه چیز مرتب و منظم بود و کوچکترین اشکال و نقصی از نظر تدارکاتی و تجهیزاتی در وسایل سمعی-بصری، بازدیدها، پذیرایی و ... به چشم نمی‌خورد که این باعث سپاسگزاری و قدردانی بود. پس از مراسم افتتاحیه، سخنرانیهای علمی کنگره شروع شد که به چند موضوع مهم آن اشاره می‌گردد.

۱- مسمومیت با داروهای ضد افسردگی جدید مانند موکلوبامید (Moclobemide) که یک داروی مهارکننده آنزیم MAO می‌باشد و داروی دیگر ونلافاکسین (Venlafaxine) که یک داروی مهارکننده بازجذب سروتونین و نورآدرنالین است که می‌تواند ایجاد سندرم سروتونین نماید و این عارضه خطرناک بیشتر با داروهای مهارکننده

انتخابی بازجذب سروتونین (SSRI) گزارش شده است ولی موکلوبامید چنین عارضه‌ای را ایجاد نکرده است.

۲- سخنرانی جالب و مبسوطی راجع به مسمومیت با آهن توسط یکی از اساتید دانشگاه تورنتو کانادا ایراد گردید. در این سخنرانی از فیزیوپاتولوژی، جذب سلولی، فارماکوکینتیک و توکسیکوکینتیک آهن به تفصیل بحث شد و سپس راجع به تشخیص و درمان این مسمومیت مطالبی بیان گردید.

۳- سمپوزیومی از طرف سازمان WHO برگزار گردید که در آن چند تن از محققان و کارشناسان این سازمان راجع به مسمومیت‌های کودکان، توکسین‌های گیاهی و حیوانی در کودکان و بزرگسالان، سمیت‌های محیط زیست و هوای استنشاقی و ایجاد بیماریهای مختلف در کودکان، پتانسیل آلودگی هوا و محیط زیست و تاثیر آن بر سلامتی کودکان، سمیت سرب در کودکان، راههای پیشگیری و درمان این مسمومیت‌ها به تفصیل بحث و تبادل نظر شد.

۴- بالاخره موضوعات مختلف دیگر مانند مسمومیت با حشره‌کش‌ها، گازهای جنگی، مسمومیت‌های دارویی، مسمومیت در سالمندان و مطالب قابل توجه دیگری مورد بحث قرار گرفت که برای جلوگیری از اطلاع کلام از ذکر آنها خودداری می‌شود.

کمیته اجرایی کنگره برنامه‌های اجتماعی و بازدیدهایی از جاهای دیدنی شهر برای اعضا کنگره و خانواده‌هایشان ترتیب داده بود که در جای خود بسیار خاطره‌انگیز بود. در این بازدیدها از مساجد، معابد، جنگلهای دست نخورده و محل‌های جالب دیگر مانند باغ پرندگان و غیره دیدن کردیم که بسیار جالب و تماشایی بود. در ضمن این سفر کمی هم با وضع اجتماعی مردم و

برخورد آنها با دیگران آشنا شدیم. در تمام مدت این دیدارها با مردمی مهربان، آرام، مؤدب، مهمان نواز، سالم و راستگو مواجه شدیم. فروشنده‌های فروشگاهها بین خودی و خارجی فرقی نمی‌گذاشتند، از اجحاف، تقلب، گران فروشی و بی انصافی خبری نبود. در بازدید یکی از مساجد بزرگ شهر کوالالمپور ابتکار جالبی به چشم می‌خورد، زیرا مسجد این شهر در مجموعه‌ای قرار داشت که شامل زمین فوتبال، والیبال، تنیس و سایر ورزشهای مورد علاقه به خصوص جوانان بود، به علاوه کتابخانه، آمفی تئاتر و خلاصه تمام سرگرمی‌های سالم در آن یافت می‌شد و در عین حال مسجدی بسیار زیبا و از هر جهت آراسته که هر مسلمانی را به نشاط می‌آورد در وسط این مجموعه بنا شده بود. به هر حال هرکس از پیر و جوان و میانسال رغبت آمدن به این مجموعه را داشت که همراه با انجام فرایض دینی از ورزش مورد علاقه، مطالعه کتاب و یا هر موضوعی که دوست داشت استفاده می‌کرد و به این طریق جوانان و یا افراد دیگر به مذهب و دین خود بیشتر علاقه‌مند می‌شدند. موضوع جالب دیگر وضعیت رانندگی در این کشور بود. اصولاً رانندگی در هر کشوری یکی از نشانه‌های تمدن و فرهنگ پیشرفته و سلامت مردم آن مرز و بوم است. در مالزی مردم به آرامی و با احتیاط کامل رانندگی می‌کردند، رانندگان تاکسی برخورد بسیار مؤدبانه و متینی با مسافران داشتند. زبان انگلیسی را به خوبی تکلم می‌کردند. کرایه تاکسی را بر مبنای تاکسی متر و قانون دریافت می‌داشتند. سر هیچ چهار راهی پلیس راهنمایی وجود نداشت و قوانین رانندگی به طور کامل توسط خود مردم رعایت می‌شد. با فواصل معینی پشت چراغ قرمز می‌ایستادند و ابداً به حقوق یکدیگر تجاوز نمی‌کردند. با وجودی که

تعداد افراد موتور سیکلت سوار به نسبت زیاد بود ولی باور کنید یک نفر از مرز و خط خودش خارج نمی‌شد و بدون اینکه پلیس مواظب آنها بوده و یا جریمه‌ای در کار باشد خود مردم مقررات را رعایت می‌کردند و این احترام به قانون بود که موجب رفاه خود و دیگران می‌شد. جالب این‌که در این مدت کوتاهی که در این کشور بسر می‌بردیم به ندرت پلیسی در خیابان دیدیم، معلوم بود احتیاج مبرمی به وجود پلیس نبود. این رفتارهای هنجار و معقول نشان می‌داد که دولتمردان مالزی روی این مردم سرمایه‌گذاری زیادی کرده‌اند و هزینه هنگفتی را متحمل شده‌اند که مردم اینطور پایبند قانون بوده و روی مرز خود حرکت می‌کنند. اصولاً برقراری عدالت، رفع تبعیض، جلب اعتماد مردم، شروع اصلاحات از بالا به پائین، ترجیح دادن منافع اجتماع بر منافع شخصی، صداقت و سلامت از شاخص‌هایی هستند که می‌توانند یک جامعه را به سوی پیشرفت و ترقی سوق داده و به سرعت در این راه طی طریق نماید تا از قافله تمدن عقب نماند. در این کشور به نسبت کوچک، تلفیق فرهنگ شرقی همراه تمدن جدید، یک معجون گوارا و شیرینی را به بازدید کنندگان هدیه می‌کرد که انسان از دیدن آن لذت مضاعف می‌برد. بگذریم کشورهایی مانند ژاپن، چین، مالزی، کره و سنگاپور که تا چند سال پیش وضع اقتصادی مناسبی نداشتند و مردم آنها در وضع نابسامانی بسر می‌بردند، حکومت آنها با تفکر و تعقل و تغییر و تحولی که در وضع اقتصادی و اجتماعی کشورشان به وجود آوردند که در این ضمن از تمدن غرب هم کمک گرفتند امروزه بجایی رسیده‌اند که با پیشرفته‌ترین کشورهای غربی از نظر اقتصادی، اجتماعی، تمدن و پیشرفت رقابت می‌کنند در حالیکه سنن و آداب و مذهب خود را نیز به خوبی حفظ کرده‌اند.